

§ 4.

Ved Dom i en i Overensstemmelse med foranstaaende § 3 anlagt Sag kan den Paagjældende kjendes berettiget til at nyde Forsørgelse som Invalid saavel som til derved at henføres til en af de lovbestedte Invalidaafdelinger, men ikke for noget Tidrum, der ligger forud for Begyndelsen af den paa Indgivelsen af hans sidste Andragende følgende Maaned, medmindre han tidligere har oppebaaret en vedvarende Invalidforsørgelse, som er bleven inddragen eller nedsat fra høiere til lavere Invalidaafdelings Forsørgelse inden nærværende Lovs Ikrafttræden. I saa Fald skal der, under en i Overensstemmelse med Forrifterne i § 3 anlagt Sag, hvis den stedfundne Inddragelse eller Nedjættelse af Forsørgelsen skulde findes at have savnet Hjemmel i den gjældende Lovgivning, ved Dom kunne tilkjendes den Paagjældende Ret til at faae Forsørgelse efterbetalt fra Begyndelsen af den Maaned, der fulgte paa hans første Andragende om Forsørgelsens Gjenerholdelse eller Forhøielse. Til Søgmaal om Gjenerholdelse, Forhøielse og Efterbetaling af en før denne Lovs Ikrafttræden inddragen eller fra høiere til lavere Afdeling nedsat vedvarende Invalidforsørgelse skal der paa Begjæring tilstaa den Paagjældende fri Proces.

§ 5.

Invalidforsørgelse skal — selv om Krav derpaa ikke findes hjemlet i Lovene af 9de April 1851 og 20de November 1876 — kunne tilstaaes Personer, med Hensyn til hvilke Finanzministeren skjønner, at man ikke kan benegte Muligheden for, at Indskrænkningen i deres Erhvervssevne kan hidrøre fra Saar eller Kvæstelser, paadragne i Anledning af Udførelsen af deres militære Tjenesteplichter eller af de øvrige i Lov af 20de November 1876 § 2 omhandlede militære Forretninger. Saadan Forsørgelse skal ogsaa kunne tilstaaes af Finanzministeren i Tilfælde, hvor Indskrænkningen i Erhvervssevnen skjønnes muligvis at kunne hidrøre fra bevisligt i Anledning af Udførelsen af militære Tjenesteplichter eller af de øvrige i Lov af 20de November 1876 § 2 omhandlede militære Forretninger paadragen Sygdom. Udgang til Invalidforsørgelse efter nærværende Paragraf kan ikke gjøres til Gjenstand for Domstolens Afgjørelse. Til Forsørgelser efter denne Paragraf kan anvendes indtil 15,000 Kr. aarlig. Ingen saadan Forsørgelse maa overstige de to Trediedele af det i Lov af 20de November 1876 fastsatte høieste Beløb for den Invalidaafdeling, hvormed den Paagjældende skjønnes at kunne sættes i Klasse.

§ 6.

Nærværende Lov faar ikke Virkning med Hensyn til Processager, hvis Stævning er udtagen før dens Ikrafttræden.

Sofus Høgsbro.

Bønløfte.